

VBO intellectueel oneerlijk over tijdskrediet en brugpensioen (21.6.10)

Blijkbaar mogen enkel werkgevers beslissen om oudere werknemers wat minder aan het werk te zetten: via anti-crisismaatregelen, via tijdelijke werkloosheid, via herstructureringen, via collectief ontslag, ... Als oudere werknemers zelf de keuze maken om iets minder te werken omwille van gezondheid, werkdruk, stress, ... dan schreeuwen werkgevers plots moord en brand. Door toenemende werkdruk en flexibiliteit zien werknemers vaak geen andere keuze om het te kunnen volhouden. Aan hun eigen verantwoordelijkheid om werkbaar werk te voorzien gaan de werkgevers vlot voorbij. Het ACV is het niet eens met de inhoudelijke analyse van het VBO die bovendien intellectueel oneerlijk is en gemaakte afspraken verloochent. Aldus een persbericht van de vakbond.

Het VBO zegt vandaag dat tijdskrediet enkel bedoeld was voor jongere werknemers en dat ouderen dit gebruiken als onterechte opstap naar het brugpensioen. Het VBO laat uitschijnen dat werknemers dus gebruik maken van het beste van beide systemen en dat één van beide eraan moet of dat minstens de band tussen beide moet worden doorgeknipt.

Vooreerst richt tijdskrediet zich niet enkel op jonge gezinnen. Van bij de start was dit gericht op alle werkenden die werk en privé beter op mekaar willen afstemmen. Het interprofessioneel akkoord 2001-2002 voorzag dit voor elke werknemer. De door VBO mee ondertekende CAO 77 van 2001 over tijdskrediet vermeldt zelfs expliciet de werknemers van +50 als doelgroep. Dit nu anders voorstellen is intellectueel oneerlijk.

Daarbij werd in het Generatiepact letterlijk afgesproken dat “*werknemers ouder dan 55 een makkelijke toegang moeten hebben tot tijdskrediet*”. Omdat juist de toegang tot het brugpensioen voor vele werknemers er moeilijker op wordt. Dat akkoord verzwijgen is intellectueel oneerlijk.

Daarenboven heeft het Generatiepact de toegang tot brugpensioen verstrengd. Vanaf 2012 moeten mannen 38 jaar dienst hebben. Vanaf 2015 geldt dit voor iedereen. Dat betekent dat zeer veel werknemers minstens tot 60, 61, ... moeten werken vooraleer in aanmerking te komen voor brugpensioen. Brugpensioen dat bovendien nog steeds voor een kleine minderheid van werknemers is weggelegd. Denk maar aan de KMO's waar tijdskrediet géén recht is onder de 10 werknemers en waar veelal ook geen brugpensioen bestaat. Dit alles niet zeggen is intellectueel oneerlijk.

Voor het ACV is de werkgevershouding onbegrijpelijk en onverantwoord. De VBO-uitspraken staan haaks op tal van herstructureringsakkoorden waaronder sectorale werkgeversfederaties de handtekening zetten. Crisisakkoorden die werknemers, die de crisis zwaar voelen in werkzekerheid én inkomen, vaak een bittere pil doen slikken.

Willen de werkgevers gebruik maken van het politiek vacuüm en de regeringsonderhandelaars oproepen om een anti-sociaal beleid te voeren? Dat is de indruk die het ACV krijgt. Met achtereenvolgende aanvallen op de arbeidsduur (terug naar de 40-urenweek maar enkel met netto-betaling), de index (de indexaanpassingen uitvakken over langere tijd) en nu op tijdskrediet.

Terwijl **de allerbelangrijkste opdracht voor regering en sociale partners er nu juist moet in bestaan om jobs te creëren voor jongeren, voor werklozen**. Dat doe je niet door ouderen langer en voltijs aan de slag te houden, door de 40-urenweek terug in te voeren, ...

Het ACV aanvaardt de uitspraken van werkgevers niet. Niet als vakbond die de werknemers verdedigt. Maar evenmin als sociale partner die mee verantwoordelijkheid draagt in overleg, in het afsluiten van akkoorden en in het respecteren van afspraken.

Werkgevers die denken dat ze met deze herhaalde uitvallen een goede sfeer kunnen creëren voor het najaarsoverleg voor een nieuw interprofessioneel akkoord zullen snel met hun uitspraken worden geconfronteerd. Dit klinkt misschien dreigend maar dit is wel heel eerlijk.

.